ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyň JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **O. Y.**, zastoupen Mgr. Petrem Řehákem, advokátem se sídlem Újezd 409/19, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 12. 2017, č. j. MV-129091-4/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 6. 2018, č. j. 10 A 42/2018 - 25,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalované **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Ministerstvo vnitra zamítlo žalobcovu žádost o povolení k trvalému pobytu, toto prvostupňové rozhodnutí následně potvrdila žalovaná v záhlaví specifikovaným rozhodnutím. Proti rozhodnutí žalované brojil žalobce u Městského soudu v Praze, který řízení o žalobě zastavil pro nezaplacení soudního poplatku.

II. Kasační stížnost

[2] Proti usnesení městského soudu brojí žalobce (stěžovatel) včasnou kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Městský soud podle stěžovatele nezákonně zastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Usnesení s výzvou k jeho zaplacení totiž nebylo stěžovateli (resp. jeho zástupci) zákonně doručeno.

[4] Stěžovateli byla řádně doručena toliko výzva k předložení plné moci. Následně mu byla taktéž doručena *informace o složení senátu* spolu s výzvou k vyjádření *souhlasu s projednáním věci bez jednání* dle 51 s. ř. s. a eventuální výzvou k doložení *dokladu o plátcovství DPH zástupce stěžovatele* v jediném (společném) přípisu ze dne 22. 2. 2018, č. j. 10 A 42/2018 - 18.

[5] Jelikož stěžovatel souhlasil s projednáním věci bez nařízeného jednání, nevznesl námitku podjatosti a jeho zástupce není plátcem DPH, stěžovatel již dále jen vyčkával na výzvu k zaplacení soudního poplatku. K jeho překvapení mu bylo doručeno meritorní rozhodnutí o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku.

[6] Následně se stěžovatel (resp. jeho zástupce) dopátral toho, že mu bylo do datové schránky doručeno v jediném datovém souboru (ve formátu PDF) vedle výše specifikovaného přípisu č. j. 10 A 42/2018 - 18 rovněž usnesení č. j. 10 A 42/2018 - 19, kterým soud stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku. Takový postup městského soudu je podle stěžovatele nezákonný.

[7] Stěžovatel se domnívá, že datovou schránkou lze prostřednictvím jedné datové zprávy zajisté zaslat více samostatných souborů (písemností) – nikoliv však více rozdílných písemností v jednom datovém souboru.

[8] I kdyby tak městský soud byl oprávněn postupovat, měl stěžovatele na tuto skutečnost v textu přípisu upozornit a vyznačit více zásilek v předmětu datové zprávy. Nelze si totiž naopak představit důsledky, kdy by účastníci činili vůči soudům úkony obdobným způsobem a zasílali různá podání v jediném datovém souboru.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval splnění podmínek řízení, přičemž shledal, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou a jedná se o kasační stížnost, která je ve smyslu § 102 s. ř. s., přípustná. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[10] Kasační stížnost není důvodná.

[11] Stěžovatel namítá vadu řízení před městským soudem, která vedla k zastavení řízení. Podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené „[…]*nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.*“ Pokud by soud zastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku, aniž by stěžovatele k této povinnosti vyzval, resp. aniž by mu výzvu řádně doručil, jednalo by se skutečně o pochybení městského soudu, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí o zastavení řízení.

[12] Stěžovatel se v kasační stížnosti dovolává legitimního očekávání svého zástupce z řad advokátů, že jeden datový soubor PDF obsahuje toliko jediný přípis jednoho čísla jednacího.

[13] Podle § 2 odst. 2 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, platí, že „[v]*e věcech správního soudnictví je poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal a) žalobu nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení, b) kasační stížnost.*“ Předně je třeba konstatovat, že poplatek za podání žaloby je podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích splatný *„podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení.*“ Stěžovatel tedy neměl vyčkávat až na výzvu městského soudu a primárně měl svou poplatkovou povinnost splnit s podáním žaloby.

[14] Zvolený postup městského soudu v této věci zákonná úprava datové komunikace nezakazuje. Obecně vzato by však krajské soudy neměly více různých listin s odlišným číslem jednacím spojovat do jednoho datového souboru. Takový postup totiž může účastníky zmást a byl by nezákonný, pokud by účastníkům bránil v uplatňování jejich práv.

[15] Nejvyšší správní soud však se zřetelem k okolnostem nyní projednávaného případu nemůže výkladu stěžovatele přisvědčit, a to hned z několika důvodů.

[16] Zaprvé je třeba zdůraznit, že stěžovatel byl v řízení před městským soudem zastoupen advokátem, který si jako příslušník advokátního stavu povolaného k udílení právních rad laické veřejnosti musí počínat jako profesionál. Podle § 16 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, platí, že „[a]*dvokát je povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta a řídit se jeho pokyny.*“ Podle odst. 2 téhož ustanovení pak „[p]*ři výkonu advokacie je advokát povinen jednat čestně a svědomitě; je povinen využívat důsledně všechny zákonné prostředky a v jejich rámci uplatnit v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládá za prospěšné.*“ Podle § 24 odst. 1 citovaného zákona rovněž platí, že „[a]*dvokát odpovídá klientovi za újmu, kterou mu způsobil v souvislosti s výkonem advokacie.*“

[17] Bylo povinností advokáta (profesionála) prohlédnout si celou doručenou zásilku (tj. celý datový soubor) Nebylo povinností soudu zástupce stěžovatele na první straně přípisu nad rámec poučovat nebo alespoň upozorňovat, že datový soubor obsahuje více čísel listu (a tedy i více než jen jednu stranu) tak, jak je v kasační stížnosti namítáno.

[18] Za druhé, výše uvedené platí tím spíše, že celý „spojený“ soubor čítal pouhé dvě strany textu, nešlo tedy o nikterak rozsáhlý text, v němž by se jeden z připojených úkonů mohl „ztratit“.

[19] Za třetí byl stěžovatel o skutečnosti, že je v jednom PDF souboru obsaženo více přípisů s rozdílným číslem jednacím, upozorněn vyplněným předmětem datové zprávy. Tento předmět totiž obsahoval text: *„10 A 42/2018 - **18, 19 informace, usnesení**, vzor 68 lh. 5/6.*“ Minimálně text *„usnesení*“ v předmětu zprávy naznačoval, že se v případě přiloženého datového souboru nejedná toliko o dokument *„informace*“ obsahující formulářový přípis s poučením o námitce podjatosti s výzvou dle 51 s. ř. s.

[20] Kasační námitka, že tento podle něj nezvyklý postup měl soud v dané situaci dát najevo alespoň vyplněním předmětu datové zprávy, je tedy s ohledem na výše uvedené nedůvodná. Obsah předmětu ostatně vyplývá nejen z doručenky založené ve spisu krajského soudu (připojené za č.l. 20 spisu), ale i z písemností, které stěžovatel přiložil ke kasační stížnosti (tj. doručenka datové zprávy na č.l. 6 spisu Nejvyššího správního soudu). Stěžovatel, resp. jeho zástupce si tak této skutečnosti při podání kasační stížnosti měl být vědom.

[21] Procesní vyústění nyní projednávaného případu, kdy městský soud řízení zastavil, aniž by se stěžovatel reálně dozvěděl o běžící lhůtě k zaplacení soudního poplatku za řízení o žalobě, představuje selhání lidského faktoru - nikoliv však selhání na straně městského soudu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. K takovým selháním může místy docházet následkem automatizace či digitalizace procesních úkonů, jakož i komunikace ve společnosti v širším slova smyslu. Nejvyšší správní soud ovšem musel kasační stížnost z výše uvedených zákonných důvodů zamítnout.

IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[22] S ohledem na nedůvodnost stěžovatelovy námitky Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

[23] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované v tomto řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady běžné administrativní činnosti, proto jí soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. listopadu 2018

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu